

Preek van de week: zondag 14 april 2019

Predikant: Arend Linde

De Vredehorst

Lezing: Zacharia 9: 8 – 10

Lucas 19: 29 – 48

1. Verhaal.

Een koning op een ezel.

Jezus gaat naar Jeruzalem. Met Zijn leerlingen. Ze gaan daar het Paasfeest vieren. Het Joodse Paasfeest is het feest van de bevrijding uit Egypte. Maar de bevrijding uit Egypte is lang geleden.

'We hebben wel weer bevrijding nodig', zegt Petrus. 'Die baas in Jeruzalem, Pilatus en die koning Herodes in Galilea, dat is toch helemaal niks.'

'En de keizer in Rome is net zo erg als de Farao in Egypte', zegt Maria.

'Voorzichtig', zegt Andreas.

'Zulke dingen mag je niet hardop zeggen. Als ze het horen ben je er geweest.'

'Dat is het nou juist', zegt Petrus.

'Wat we nodig hebben, is een andere koning', zegt Johannes. 'Een koning die zorgt dat we niet bang hoeven te zijn om te zeggen wat we denken. Een koning die wel in God gelooft. En die niet doet alsof hijzelf God is. Want dan kan het goed en mooi worden in het land. Dan krijgen we de vrijheid terug.'

'Wat we nodig hebben is een koning zoals Jezus', zegt Elisabeth.

De anderen knikken. Zo is het.

Jezus zegt: 'Daarginds is een dorp. Daar staat een ezel, een veulen nog. Maak het los en breng het bij mij. Als iemand bezwaar maakt, zeg dan maar, dat de Heer het nodig heeft. De mensen daar hebben vast wel door dat er iets bijzonders gaat gebeuren.'

Ze brengen het ezeltje bij Jezus. Hij gaat erop zitten. De mensen leggen kledingstukken op de weg. En palmtakken met bladeren.

'Gezegend Hij die komt als koning in de Naam van de Heer', roepen ze. 'Vrede in de hemel en eer aan de Allerhoogste.'

Een grote menigte mensen is op de been gekomen. Ze denken aan de woorden van de oude profeten. Woorden van vrede voor Jeruzalem. Ze klappen en juichen voor de koning. Maar er zijn ook mensen die hun hoofd schudden. De Farizeeën zeggen tegen Jezus: 'Zeg tegen de mensen dat ze moeten ophouden met roepen.'

Ze zijn bang voor opstand. Ze zijn bang voor de Romeinse soldaten. Als die ingrijpen, vallen er doden. Maar Jezus moet huilen om de stad Jeruzalem. De stad van de vrede

moet het zijn. Maar de mensen weten niet wat ze moeten doen. Maar nu juichen ze voor Jezus.

2. Stelt het wel wat voor?

Maar stelt dat wel wat voor, een koning op een ezel? Hoort een koning niet op een groot paard te zitten?

We zien hier Jezus wel op een ezel, maar toch hoog verheven. De nederigheid ligt ons kennelijk toch niet zo.

Jezus wordt omringd door zijn leerlingen en door een menigte mensen. Maar hoort een koning niet omringd te zijn door een groot en machtig leger? En door een lijfwacht? En met een geheime dienst op de achtergrond? Er zijn in die tijd mensen genoeg die de wapens willen grijpen. Ze willen de Romeinen eruit gooien. Ze willen de tempel reinigen. Ze willen Israël in ere herstellen. Ze wachten op de koning, de Messias, de redder die hen voor zal gaan. De profeten hadden het toch gezegd? Er waren al eerder mensen geweest die zeiden dat zij de Messias waren. De bekendste was Judas de Makkabeeër, ruim 150 jaar eerder.

Gustave Doré.

Judas Maccabeüs achtervolgt de vijand. Hij zit wel op een paard! Het was op een mislukking uitgelopen. En nu Jezus? De profeten in het O.T. hadden het al gezegd: Let op, jullie koning zal komen. En Hij zal rijden op een ezel. En nu zien ze het gebeuren. Jezus is het. Ze geloven erin. Ze juichen voor Hem. Jezus brengt de oude droom komt weer tot leven.

Maar Jezus heeft iets anders voor ogen dan de mensen. De droom, de profetie van vrede kennen ze. Natuurlijk, ze zijn opgevoed met het grote verhaal van God en Zijn volk. Over het land van de shalom en de stad van de vrede. Over God die zijn volk zal beschermen tegen tirannen en vijandelijke legers. De herinnering die nooit verloren is gegaan. En die mag ook niet verloren gaan. En is de droom van vrede en bevrijding niet de droom van alle mensen? Maar tegelijk wordt de droom altijd weer gekaapt door mensen die de wapens grijpen.

De dromen worden altijd weer gekaapt door mensen die de wapens grijpen.

Ze willen het bereiken met kracht, met machtsvertoon, met geweld. Ze creëren angst omdat ze hun eigen vrede willen opleggen aan de mensen. Politici zaaien angst. Want angst maakt de mensen weerloos. En dat geeft de politici stemmen en macht. Kijk ook maar in de wereld van vandaag om je heen. Angst voor een klimaatramp. Angst voor

Islamiserering. Angst voor de ondergang van onze cultuur. Angst voor rechtse populistten en voor fascisme.

Hoe banger mensen zijn, hoe meer macht ze uit handen geven.

Enkelens komen in opstand. In Jezus' tijd waren dat de Zeloten. Ze wilden het met geweld bereiken. En zegt Zacharia ook niet dat de strijdswagens en de paarden uit Jeruzalem verjaagd zullen worden? Hoe wil je de vrijheid anders bereiken dan door geweld? Maar hoe kun je tegelijkertijd in de vrede en in het geweld geloven? Jezus brengt de droom en de profetie tot leven door op een ezel Jeruzalem binnen te gaan. Zijn Koninkrijk zal niet komen door geweld. Niet door kracht en geweld, maar door Mijn Geest, zegt de Heer. Dat lezen we ook in Zacharia (4 vers 6). Jezus kwam wel als een koning. Maar Hij kwam zonder wapens.

**ALS JE ERGENS
VREDE WILT BRENGEN
NEEM DAN VOORAL
GEEN WAPENS
MEE**

Loesje

Hij werd gezonden door de Geest van God. Hard tegen hard zal het gaan, zo dachten ze in die dagen. De laatste strijd tussen God en de overmacht van de vijanden. Maar Jezus laat geen hemelmachten komen. Hij kiest de weg van de kwetsbaarheid. De weg van de dood en het graf. Om pas dan te herrijzen. Nee, in wereldse ogen stelt het niet veel voor.

We kunnen alleen door de kwetsbaarheid heen naar Pasen toe.

3. Dromen over een ezel.

Jezus wil niet de symbolen van de macht gebruiken! Zijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Hij maakt zich weerloos en kwetsbaar. Alles wat van waarde is, is weerloos, zei de dichter Lucebert.

Op een kantorengedouw in Rotterdam.

Immers, hoe kun je met boosheid, harde woorden, drift en geweld een Koninkrijk van God bouwen? Een rijk van vrede en verzoening kan toch niet gebaseerd op angst en agressie? Dat is ook de reden dat de koninkrijken in deze wereld het nooit redden. Want er is geen plaats voor de zachtheid en de nederigheid....., geen plaats voor de weerloze en de kwetsbare medemens. En barmhartigheid en gerechtigheid zijn nou juist de grondslagen van het Koninkrijk van Jezus. Dat Koninkrijk is niet van schreeuwers en ontevreden.

Niet van machten en krachten zonder respect voor de vrijheid. Niet van machten en krachten zonder liefde en vreugde. Niet van de grote commercie of de economie waar alleen geld verdienen telt. Jezus verjaagt niet voor niets de geldmakers uit de tempel. De

tempel moet een huis van gebed zijn. Jeruzalem moet de stad van de aanbidding zijn. De stad waar de hemel de aarde raakt. Het symbool van Gods vrede op aarde. Jezus rijdt op een ezel de stad binnen. Het is geen glorieus gebeuren. Straks staat er een kruis. Maar Jezus is drager van de droom. Drager van de hoop. Daarin is Hij de Rechtvaardige, de kwetsbare en weerloze. De intocht is in het evangelie van Lukas het begin van het lijdensverhaal. De weg die Jezus kiest zal een weg van lijden zijn. Hij is de Rechtvaardige die lijden en dood verduurt voor het volk. Hij is de Knecht van de Heer die de pijn van de mensen kent. Koning in alle nederigheid en kwetsbaarheid. Jezus huilt om de stad. Ze weten niet wat de vrede kan brengen. Maar de vrede begint met de erkenning dat ze een koning met een ezel nodig hebben. Een Messias die nederig en kwetsbaar is. En dat geldt ook voor alle volken. En het geldt ook voor onszelf. Een koning die de machten van de dood en de zonde en van het geweld te kijk zet en beschaamd maakt. Ik vond een mooie uitspraak van de rabbijnen.

Wanneer je over een ezel droomt dan mag je op het Messiaanse heil hopen.

De Messias rijdt op een ezel Jeruzalem binnen. De stad die vol spanningen is. Die vol strijd is, vol haat, vol wapens, vol ideologisch fanatisme. Deze Messias gaat er zelf aan ten onder. De religieuze en politieke machthebbers kunnen niet tegen zulke mensen als Jezus. Ze worden er zenuwachtig van. Maar de leerlingen voelen de mystiek van dit gebeuren heel goed. Maar de stad, de schare begrijpt het niet. Daarom kan een schare zomaar een meute worden.

Als de mensen op de pleinen gaan luisteren naar de volksmenners en demagogen dan gaat het mis. Zoveel mensen op een plein, Algiers, Sudan, Venezuela, het siddert van spanning. Welke kant zal het opgaan? Grijpen niet de heethoofden hun kans? Wordt de schare geen meute? Dan roepen ze straks dat ze Jezus moeten kruisigen. Ik denk dat de leerlingen wel iets begrijpen, iets vermoeden en iets voelen van de verborgen dingen. Maar Jezus begrijpt het ten volle, als geen ander. En dan moet je wel bedroeft zijn en tranen laten vloeien. Dat zijn ook tranen over de wereld en de mensen. Over ons en onze wereld ook. Hoe komen wij tot vrede?

Wanneer je over een ezel droomt dan mag je op het Messiaanse heil hopen.

Laten we erkennen dat we een koning op een ezel nodig hebben. In Zijn weerloosheid en zwakheid schuilt grote kracht. De kracht van God. En zo wordt het straks Pasen. Amen.